

Fuglsang: Jeg takker den højtærede minister for den klare udtalelse om, at vi får beskatningen af de unge klaret til næste år. Jeg vil så blot gøre den bemærkning, at vi havde det meget simpelt de første år, jeg var medlem af skattekommissionen. Da havde vi den regel med hensyn til forsørgere, at alle, der havde deres egen skorsten, det vil sige alle, der havde egen husholdning, blev betragtet som forsørgere. Den regel blev praktiseret i vor skattekreds gennem en lang årrække, men jeg erkender, at den er ikke helt korrekt, og den var forøvrigt heller ikke helt korrekt efter loven dengang, men man brugte den, og det gik egentlig meget godt, den blev aldrig nogensinde underkendt. Jeg ved ikke, om man kan finde en klarere regel med hensyn til, hvem der skal regnes for forsørgere, det bliver måske ikke så let. Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at det er et indviklet problem, men jeg håber, at den ny skattelov snart må komme og må indeholde så klare regler, at man ved, hvad man har at rette sig efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om værn for dyr.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3745; fremsættelsen findes i tidenden sp. 227).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dons: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der ved dets udarbejdelse taget hensyn til ønsker, som er fremsat fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, landbrugsministeriet, det veterinære sundhedsråd, anklagemyndigheden og Foreningen af Politimestre i Danmark. Når alle disse institutioner, som man vel nok kan sige hører til den højeste sagkundskab eller videnskab, hvad man nu vil sige, indenfor dette område, har givet deres besyv med, og der er taget hensyn til deres ønsker, og når tillige de svenske og norske dyreværnslove, som er af ret ny dato, er lagt til grund for udarbejdelsen af dette lovforslag, har man vel lov til at håbe, at Danmark, når denne revision af dyreværnsloven er tilendebragt, vil nå op på den førende plads indenfor de nordiske nationer.

Det foreliggende lovforslag adskiller sig i

ret vid udstrækning fra den hidtil gældende lov, idet det ikke alene fastsætter en række forbud, men også skærper straffebestemmelserne betydeligt. Jeg skal nævne nogle af disse forbud. Det er ifølge § 4 forbudt: 1) ved bindsel, tøj eller anbringelse af andre indretninger at hemme dyrs bevægelsesfrihed på en måde, der beskadiger dyrets hud, volder det smerte eller hindrer det i at opnå fornøden hvile, 2) at slå dyr med genstande, der er egnede til at volde dyret beskadigelser eller stærke smerter, 3) at anvende afsvidning af dyrs hårlag i stedet for klipning eller for at dræbe utøj, 4) at sætte søm, agrafter eller lignende i tryn på svin for at hindre dem i at rode i jorden, 5) ved forløsning af dyr at anvende taljer, kraftmaskiner, hestetræk eller lignende til udtrækning af fosteret, 6) at tvangsfordre fjerkræ i fedningsøjemed og 7) at anvende æglægningsbure.

Jeg havde håbet — og jeg tror, at enhver dyreven her i landet havde håbet —, at der i lovforslaget var optaget bestemmelser om slagtning og aflivning af dyr. Det er desværre ikke tilfældet, men jeg bøjer mig for de grunde, som den højtærede justitsminister giver i den skriftlige fremsættelse, når han oplyser, at det er en henstilling fra repræsentanter for landbruget og for slagterierne, som den højtærede minister har taget hensyn til, idet de har udtrykt ønsket om, at det nye på dette område, som er kommet frem i udlandet, bliver behandlet af en sagkyndig kommission. Jeg har kun dette ene ønske, at ministeren vil fremskynde kommissionsarbejdet mest muligt, idet der jo i selve lovforslagets § 16 er givet ministeren bemyndigelse til at udstede forskrifter med hensyn til aflivning og slagtning af dyr.

Jeg vil ikke undlade ved denne lejlighed at fremhæve, at det udvalg, som var nedsat til behandling af det af det ærede medlem hr. Elmquist i sidste samling fremsatte lovforslag, havde lejlighed til at se et slagteri, hvor der blev slagtet, uden at dyrene blev bedøvet, og et slagteri, hvor slagtingen foregik efter forudgående bedøvelse af svinene, og jeg vil her sige, at der sikkert ikke var nogen af udvalgets medlemmer, der ikke var enig i, at den slagtning, der foregik efter forudgående bedøvelse, var en langt, langt mere human slagtemåde end den, de andre slagterier anvendte. Derfor har det i virkeligheden bedrøvet mig, at man ikke allerede i lovforslaget har kunnet indføre en bestemmelse om bedøvelse, men jeg vil meget, meget indtrængende henstille til den højtærede minister, at han fremskynder kommissionsarbejdet så meget, som det er gørligt.